

Решение на Съда (втори състав) от 24 ноември 2022 г. (преюдициално запитване от Överklagandenämnden för studiestöd — Швеция) — MCM/Centrala studiestödsnämnden

(Дело C-638/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на хора — Член 45 ДФЕС — Равно третиране — Социални предимства — Регламент (ЕС) 492/2011 — Член 7, параграф 2 — Финансова помощ за висше образование в друга държава членка — Условие за пребиваване — Алтернативно условие за социална интеграция на учащи, които не пребивават в страната — Положение на учащ, който е гражданин на държавата, предоставяща помощта, но от раждането си е пребивавал в държавата, в която учи)

(2023/С 24/04)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Överklagandenämnden för studiestöd

Страни в главното производство

Жалбоподател: МСМ

Ответник: Centrala studiestödsnämnden

Диспозитив

Член 45 ДФЕС и член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

тези разпоредби допускат правна уредба на държава членка, която обвързва предоставянето в полза на дете на лице, което е напуснало приемащата държава членка, в която е работило, за да се завърне да живее в първата държава членка, на която е гражданин, на финансова помощ за следване на образование в приемащата държава членка с изискването детето да има връзка с държавата членка по произход, когато, от една страна, детето пребивава в приемащата държава членка от раждането си и от друга, държавата членка по произход предвижда изискването за наличие на връзка по отношение на другите свои граждани, които не отговарят на условието за пребиваване и които кандидатстват за такава финансова помощ за обучение в друга държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 53, 15.2.2021 г.

Решение на Съда (голям състав) от 22 ноември 2022 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag — Нидерландия) — X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Дело C-69/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Членове 4, 7 и 19 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Забрана за нечовешко или унижително отношение — Зачитане на личния и семейния живот — Защита в случай на принудително отвеждане, експулсиране и екстрадиране — Право на пребиваване поради медицински причини — Общи стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети държави — Директива 2008/115/ЕС — Страдащ от тежко заболяване гражданин на трета държава — Медицинско лечение за облекчаване на болката — Лечение, което не се прилага в държавата на произход — Условия, при които извеждането трябва да се отложи)

(2023/С 24/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Ответник: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Диспозитив

- 1) Член 5 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, във връзка с членове 1 и 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и член 19, параграф 2 от нея,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска да се издаде решение за връщане или мярка за извеждане по отношение на страдащ от тежко заболяване гражданин на трета държава, който пребивава незаконно на територията на държава членка, когато са налице сериозни и потвърдени основания да се смята, че заинтересованото лице ще бъде изложено в държавата, в която ще бъде изведено, на реална опасност от значително, необратимо и бързо усилване на болката му, в случай на връщане, поради забраната в тази държава на единственото ефикасно лечение за облекчаване на болката. Държава членка не може да предвиди стриктен срок, в рамките на който подобно усилване трябва да може да се прояви, за да бъде пречка за решението за връщане или за мярката за извеждане.

- 2) Член 5 и член 9, параграф 1, буква а) от Директива 2008/115, във връзка с членове 1 и 4 от Хартата за основните права, както и член 19, параграф 2 от нея,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

не допускат последиците от самата мярка за извеждане върху здравословното състояние на гражданин на трета държава да се вземат предвид от компетентния национален орган само за да се провери дали същият е в състояние да пътува.

- 3) Директива 2008/115, във връзка с член 7, както и членове 1 и 4 от Хартата на основните права,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

— не налага на държавата членка, на чиято територия пребивава незаконно гражданин на трета държава, да му предостави разрешение за пребиваване, когато по отношение на него не може да бъде издадено нито решение за връщане, нито мярка за извеждане, тъй като са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че ще бъде изложен в държавата по местоназначение на реална опасност от бързо, значително и необратимо усилване на болката, причинена от тежкото заболяване, от което страда,

— здравословното състояние на този гражданин и грижите, които получава на тази територия, поради това заболяване, трябва да се вземат предвид, заедно с всички други относими обстоятелства, от компетентния национален орган, когато той разглежда дали правото на зачитане на личния живот на посочения гражданин не допуска по отношение на него да бъде издадено решение за връщане или мярка за извеждане,

— приемането на такова решение или мярка не нарушава това право само поради това че в случай на връщане в държавата по местоназначение той ще бъде изложен на опасност здравословното му състояние да се влоши, когато такава опасност не достига нивото на тежест, изисквано съгласно член 4 от Хартата.

(¹) ОВ С 163, 3.5.2021 г.